

Έγγραφο συνόδου

5.4.2011

B7-0244/2011 }
B7-0245/2011 }
B7-0246/2011 }
B7-0247/2011 }
B7-0248/2011 } RC1

ΚΟΙΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ

σύμφωνα με το άρθρο 110, παράγραφος 4, του Κανονισμού

που αντικαθιστά τις προτάσεις ψηφίσματος των ομάδων:

Verts/ALE (B7-0244/2011)

S&D (B7-0245/2011)

ALDE (B7-0246/2011)

PPE (B7-0247/2011)

GUE/NGL (B7-0248/2011)

σχετικά με τη χρήση σεξουαλικής βίας στις συγκρούσεις στη Βόρεια Αφρική και τη Μέση Ανατολή

Edit Bauer, Elmar Brok, Mario Mauro, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, László Tőkés, Elena Băsescu, Cristian Dan Preda, Monica Luisa Macovei, Traian Ungureanu, Roberta Angelilli, Laima Liucija Andrikienė, Elisabeth Jeggle, Tokia Saïfi

εξ ονόματος της Ομάδας PPE

Britta Thomsen, Μαρία-Ελένη Κοππά, Véronique De Keyser, Emine Bozkurt, Richard Howitt, Ana Gomes, Carmen Romero López

εξ ονόματος της Ομάδας S&D

Antonyia Parvanova, Marielle De Sarnez, Ramon Tremosa i Balcells, Kristiina Ojula, Sarah Ludford, Giommaria Uggias, Edward McMillan-Scott, Sonia Alfano, Marietje Schaake

εξ ονόματος της Ομάδας ALDE

Barbara Lochbihler, Raúl Romeva i Rueda, Nicole Kiil-Nielsen, Judith

RC\863720EL.doc

PE459.781v01-00 }
PE459.782v01-00 }
PE459.783v01-00 }
PE459.784v01-00 }
PE459.785v01-00 } RC1

Sargentini, Malika Benarab-Attou, H    ne Flautre, Ulrike Lunacek, Jean Lambert, Heidi Hautala, Frieda Brepoels

                           Verts/ALE

Charles Tannock, Marina Yannakoudakis, Andrea        

                           ECR

Eva-Britt Svensson, Jean-Luc M  lenchon, Cornelia Ernst, Marie-Christine Vergiat

                           GUE/NGL

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τη χρήση σεξουαλικής βίας στις συγκρούσεις στη Βόρεια Αφρική και τη Μέση Ανατολή

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 17ης Ιανουαρίου 2008 σχετικά με την κατάσταση στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό και το βιασμό ως έγκλημα πολέμου¹,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 26ης Νοεμβρίου 2009 σχετικά με την εξάλειψη της βίας σε βάρος των γυναικών²,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 25ης Νοεμβρίου 2010 σχετικά με τη δέκατη επέτειο του ψηφίσματος του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ 1325 (2000) για τις γυναίκες, την ειρήνη και την ασφάλεια³,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 17ης Φεβρουαρίου 2011 σχετικά με την κατάσταση στην Αίγυπτο⁴,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 10ης Μαρτίου 2011 σχετικά με τη Νότια Γειτονία, και ιδίως τη Λιβύη⁵,
- έχοντας υπόψη τη δήλωση της Αντιπροέδρου της Επιτροπής/Υπατης Εκπροσώπου της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας (ΑΠ/ΥΕ), Catherine Ashton, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τη Διεθνή Ημέρα για την Εξάλειψη της Βίας εναντίον των Γυναικών, στις 25 Νοεμβρίου 2010,
- έχοντας υπόψη τη δήλωση της ΑΠ/ΥΕ, Catherine Ashton, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τη διεθνή ημέρα της γυναίκας, στις 8 Μαρτίου 2011,
- έχοντας υπόψη την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, της 10ης Δεκεμβρίου 1948,
- έχοντας υπόψη τα ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ αριθ. 1325 (2000) και 1820 (2008) σχετικά με τις γυναίκες, την ειρήνη και την ασφάλεια, και το ψήφισμα του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ αριθ. 1888 (2009) για τη σεξουαλική βία κατά γυναικών και παιδιών σε καταστάσεις ένοπλης σύρραξης,
- έχοντας υπόψη το διορισμό, το Μάρτιο του 2010, Ειδικού Εκπροσώπου στη Γενική Γραμματεία του ΟΗΕ για τη σεξουαλική βία στο πλαίσιο συγκρούσεων, και τη νέα Μονάδα του ΟΗΕ για την ισότητα των φύλων (Μονάδα του ΟΗΕ για τις Γυναίκες),

¹ EE C 41 E, 19.2.2009, σ. 83.

² EE C 285 E, 21.10.2010, σ. 53.

³ Κείμενα που εγκρίθηκαν P7_TA(2010)0439.

⁴ Κείμενα που εγκρίθηκαν P7_TA(2011)0064.

⁵ Κείμενα που εγκρίθηκαν P7_TA(2011)0095.

- έχοντας υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕ σχετικά με τη βία και τις διακρίσεις σε βάρος γυναικών και κοριτσιών και τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕ για τα παιδιά και τις ένοπλες συγκρούσεις,
- έχοντας υπόψη τη Σύμβαση των ΗΕ της 10ης Δεκεμβρίου 1984 κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας, καθώς και τη Δήλωση 3318 της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ της 14ης Δεκεμβρίου 1974 για την προστασία γυναικών και παιδιών σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης και σε ένοπλες συρράξεις, ιδίως δε την παράγραφο 4, στην οποία ζητείται η λήψη αποτελεσματικών μέτρων κατά της δίωξης, του βασανισμού, της άσκησης βίας και της ταπεινωτικής μεταχείρισης των γυναικών,
- έχοντας υπόψη τις διατάξεις των νομικών πράξεων των Ηνωμένων Εθνών στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ιδίως αυτές που αφορούν τα δικαιώματα των γυναικών, όπως είναι ο Χάρτης των Ηνωμένων Εθνών, η Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, τα Διεθνή Σύμφωνα για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα και για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτισμικά Δικαιώματα, η Σύμβαση για την καταστολή της εμπορίας ανθρώπων και της εκμετάλλευσης της πορνείας τρίτων, η Σύμβαση για την εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεων κατά των γυναικών (CEDAW) και το Προαιρετικό της Πρωτόκολλο, καθώς και η Σύμβαση κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας, και η Σύμβαση του 1951 για το Καθεστώς των Προσφύγων,
- έχοντας υπόψη άλλες πράξεις των Ηνωμένων Εθνών για το θέμα της βίας κατά των γυναικών, όπως τη Διακήρυξη της Βιέννης και το Πρόγραμμα Δράσης της 25ης Ιουνίου 1993 που εγκρίθηκε από την Παγκόσμια Διάσκεψη Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (A/CONF. 157/23) και τη δήλωση για την Εξάλειψη της Βίας εναντίον των Γυναικών της 20ής Δεκεμβρίου 1993 (A/RES/48/104),
- έχοντας υπόψη τα ψηφίσματα της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών της 12ης Δεκεμβρίου 1997 με τίτλο «Πρόληψη του εγκλήματος και μέτρα ποινικού δικαίου για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών» (A/RES/52/86), της 18ης Δεκεμβρίου 2002 με τίτλο «Δράση για την εξάλειψη των εγκλημάτων τιμής κατά των γυναικών» (A/RES/57/179), και της 22ας Δεκεμβρίου 2003 με τίτλο «Εξάλειψη της ενδοοικογενειακής βίας κατά των γυναικών» (A/RES/58/147),
- έχοντας υπόψη τη Διακήρυξη του Πεκίνου και το πρόγραμμα δράσης που εγκρίθηκαν κατά την τέταρτη Παγκόσμια Διάσκεψη για τις γυναίκες, στις 15 Σεπτεμβρίου 1995, καθώς και τα ψηφίσματά του της 18ης Μαΐου 2000 σχετικά με τη συνέχεια της Πλατφόρμας Δράσης του Πεκίνου¹, της 10ης Μαρτίου 2005 σχετικά με τη συνέχεια που δόθηκε στην Τέταρτη Παγκόσμια Διάσκεψη για τις Γυναίκες - Πρόγραμμα Δράσης, «Πεκίνο, 10 χρόνια μετά»², και της 25ης Φεβρουαρίου 2010 σχετικά με το «Πεκίνο, 15 χρόνια μετά» - Πρόγραμμα δράσης του ΟΗΕ για την ισότητα των φύλων³,

¹ EE C 59, 23.02.2001, σ. 258.

² EE C 320 E, 15.12.2005, σ. 247.

³ EE C 348 E, 21.12.2010, σ. 11.

- έχοντας υπόψη το ψήφισμα της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών της 19ης Δεκεμβρίου 2006 με τίτλο «Ένταση των προσπαθειών για την εξάλειψη όλων των μορφών βίας κατά των γυναικών» (A/RES/61/143), και τα ψηφίσματα 1325 και 1820 του Συμβουλίου Ασφαλείας των ΗΕ για τις γυναίκες, την ειρήνη και την ασφάλεια,
 - έχοντας υπόψη το Καταστατικό της Ρώμης για τη σύσταση Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου που εγκρίθηκε το 1998, και ειδικότερα τα άρθρα 7 και 8, στα οποία ο βιασμός, η σεξουαλική δουλεία, ο εξαναγκασμός σε πορνεία, η καταναγκαστική εγκυμοσύνη και η καταναγκαστική στέρωση ή κάθε άλλη μορφή σεξουαλικής βίας, ορίζονται ως εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και εγκλήματα πολέμου και εξισώνονται με μορφή βασανιστηρίου και σοβαρό έγκλημα πολέμου, ανεξαρτήτως του κατά πόσον οι πράξεις αυτές αποτελούν συστηματική πρακτική ή τελέστηκαν κατά τη διάρκεια διεθνών ή εσωτερικών συγκρούσεων,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 110, παράγραφος 4, του Κανονισμού του,
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι γυναίκες συμμετέχουν ενεργά στις εξεγέρσεις για περισσότερη δημοκρατία, δικαιώματα και ελευθερίες στη Βόρεια Αφρική και τη Μέση Ανατολή,
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα καθεστώτα που βρίσκονται στην εξουσία στη Λιβύη και την Αίγυπτο επιδίδονται σε σεξουαλικές επιθέσεις στο πλαίσιο των συγκρούσεων που συνοδεύουν τις εξεγέρσεις αυτές, επιθέσεις που στοχεύουν τις γυναίκες και, κυρίως, τις καθιστούν ευάλωτες,
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι φαίνεται ότι γίνεται συστηματική χρήση της βίας ως μέσου εκφοβισμού και ταπείνωσης των γυναικών, μεταξύ άλλων και στα στρατόπεδα προσφύγων, και ότι το κενό εξουσίας που έχει προκύψει μπορεί να οδηγήσει σε υποβάθμιση των δικαιωμάτων των γυναικών και των κοριτσιών,
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι μία Λίβυα, η Iman al-Obeidi, η οποία κατέθεσε σε δημοσιογράφους σε ξενοδοχείο της Τρίπολης ότι βιάστηκε ομαδικά και κακοποιήθηκε από στρατιώτες, τέθηκε υπό κράτηση στις 26 Μαρτίου 2011 σε άγνωστη τοποθεσία και οι άνδρες τους οποίους κατηγορεί για βιασμό την έχουν μηνύσει για συκοφαντική δυσφήμιση,
- E. λαμβάνοντας υπόψη ότι στην Αίγυπτο διαδηλώτριες καταγγέλλουν ότι υποβλήθηκαν σε «τεστ παρθενίας» από το στρατό, αφού συνελήφθησαν στην πλατεία Ταχίρ στις 9 Μαρτίου 2011 και στη συνέχεια υποβλήθηκαν σε βασανισμούς και βιασμό, ενώ τα «τεστ παρθενίας» πραγματοποιήθηκαν και φωτογραφήθηκαν παρουσία ανδρών στρατιωτών· λαμβάνοντας υπόψη ότι ορισμένες Αιγύπτιες θα δικαστούν σε στρατοδικεία διότι από τα «τεστ παρθενίας» προέκυψε ότι δεν ήταν παρθένες και ότι ορισμένες απειλήθηκαν με την απαγγελία κατηγορίας για πορνεία,
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο βιασμός και η σεξουαλική δουλεία, όταν είναι τμήμα ευρέως διαδεδομένης και συστηματικής πρακτικής, αναγνωρίζονται στο πλαίσιο της Σύμβασης της Γενεύης ως εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και εγκλήματα πολέμου η εκδίκαση των οποίων θα πρέπει να υπάγεται στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο (ΔΠΔ)· λαμβάνοντας υπόψη ότι σήμερα ο βιασμός αναγνωρίζεται επίσης ως στοιχείο του εγκλήματος της γενοκτονίας όταν διαπράττεται με την πρόθεση να καταστραφεί εξ ολοκλήρου ή εν μέρει μια στοχευμένη ομάδα· λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΕ πρέπει να στηρίζει προσπάθειες με στόχο να τεθεί

RC\863720EL.doc

PE459.781v01-00 }
 PE459.782v01-00 }
 PE459.783v01-00 }
 PE459.784v01-00 }
 PE459.785v01-00 } RC1

τέρμα στην ατιμωρησία των δραστών σεξουαλικής βίας κατά γυναικών και παιδιών·

- Z. λαμβάνοντας υπόψη ότι έχει αποδειχθεί ότι ο αντίκτυπος των ένοπλων συγκρούσεων στις γυναίκες είναι τεράστιος και χωρίς μέτρο σύγκρισης· λαμβάνοντας υπόψη ότι ο ρόλος των γυναικών στην οικοδόμηση της ειρήνης και την πρόληψη των συγκρούσεων θα πρέπει να ενισχυθεί και ότι θα πρέπει να παρέχεται καλύτερη προστασία στις γυναίκες και τα παιδιά σε περιοχές πολέμου και συγκρούσεων, μέσω της συμμετοχής, της πρόληψης και της προστασίας,
- H. λαμβάνοντας υπόψη ότι η υλοποίηση των δεσμεύσεων των ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ 1820, 1888, 1889 και 1325 αποτελούν κοινό μέλημα και κοινή ευθύνη κάθε κράτους μέλους του ΟΗΕ, είτε θίγεται από συρράξεις, είτε έχει την ιδιότητα χορηγού ή άλλη ιδιότητα· λαμβάνοντας υπόψη ότι στο πλαίσιο αυτό πρέπει να επισημανθεί η έγκριση, το Δεκέμβριο του 2008, των κατευθυντήριων γραμμών της ΕΕ για τη βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών και των κατευθυντήριων γραμμών της ΕΕ για τα παιδιά και τις ένοπλες συρράξεις και την καταπολέμηση κάθε μορφής διακρίσεων σε βάρος τους, που αποτελούν σαφές πολιτικό μήνυμα ότι συνιστούν προτεραιότητες για την Ένωση·
1. καλεί την Επιτροπή και τις κυβερνήσεις των κρατών μελών να αντιταχθούν σθεναρά στη χρήση σεξουαλικών επιθέσεων, τον εκφοβισμό και τη στοχοποίηση των γυναικών στη Λιβύη και την Αίγυπτο·
 2. καταδικάζει απερίφραστα τα καταναγκαστικά «τεστ παρθενίας» στα οποία υποβλήθηκαν από τον αιγυπτιακό στρατό διαδηλώτριες που συνελήφθησαν στην πλατεία Ταχίρ και θεωρεί την πρακτική αυτή απαράδεκτη, δεδομένου ότι ισοδυναμεί με βασανιστήρια· καλεί το ανώτατο στρατοδικείο της Αιγύπτου να λάβει άμεσα μέτρα για να τερματισθεί αυτή η εξευτελιστική μεταχείριση και να κατοχυρωθεί η ασφάλεια όλων καθώς και να καταστήσει σαφές στις στρατιωτικές δυνάμεις ότι τα βασανιστήρια και οιαδήποτε άλλη κακοποίηση, περιλαμβανομένων των καταναγκαστικών «τεστ παρθενίας», δεν θα γίνονται πλέον ανεκτά και ότι θα διερευνώνται πλήρως·
 3. καλεί τις αιγυπτιακές αρχές να λάβουν επείγοντως μέτρα για να σταματήσουν τα βασανιστήρια, να διερευνήσουν όλες τις υποθέσεις κακοποίησης ειρηνικών διαδηλωτών και να παύσουν να προσάγουν αμάχους ενώπιον στρατοδικείων· εκφράζει την ιδιαίτερη ανησυχία του για καταγγελίες από οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων για συλλήψεις και καταδίκες ανηλίκων από στρατοδικεία·
 4. συνιστά να πραγματοποιηθεί ανεξάρτητη έρευνα προκειμένου οι δράστες να θεωρηθούν υπόλογοι, με ιδιαίτερη αναφορά στα εγκλήματα που, σύμφωνα με το καταστατικό της Ρώμης για το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο, διαπράχθηκαν από το Μουαμάρ Καντάφι· εκτιμά ότι οι υπαίτιοι των πράξεων αυτών πρέπει να προσαχθούν στη δικαιοσύνη και οι γυναίκες που καταγγέλλουν τις κακοποιήσεις αυτού του είδους πρέπει να προστατεύονται από τυχόν αντίποινα·
 5. τονίζει ότι όλοι πρέπει να μπορούν να εκφράζουν την άποψή τους για το δημοκρατικό μέλλον της χώρας τους χωρίς να συλλαμβάνονται, να βασανίζονται ή να υποβάλλονται σε ταπεινωτική ή μεροληπτική μεταχείριση·

6. πιστεύει ακράδαντα ότι οι αλλαγές που διαδραματίζονται στη Βόρεια Αφρική και τη Μέση Ανατολή πρέπει να συμβάλουν στον τερματισμό των διακρίσεων εις βάρος των γυναικών και στην πλήρη συμμετοχή τους στην κοινωνία επί ίσοις όροις με τους άνδρες και σύμφωνα με τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεων κατά των γυναικών (CEDAW)·
7. τονίζει την ανάγκη να διασφαλίζονται γενικά τα δικαιώματα των γυναικών στις νέες δημοκρατικές και νομικές δομές αυτών των κοινωνιών·
8. τονίζει ότι θα πρέπει να αναγνωριστεί ο ρόλος των γυναικών στις επαναστάσεις και τη διαδικασία εκδημοκρατισμού, ενώ υπογραμμίζει τις ειδικές απειλές που αντιμετωπίζουν και την ανάγκη υποστήριξης και προάσπισης των δικαιωμάτων τους·
9. καλεί τα κράτη μέλη της ΕΕ να προωθήσουν ενεργά και μακροπρόθεσμα, τόσο πολιτικά όσο και οικονομικά, την πλήρη εφαρμογή του ψηφίσματος του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ 1325, και τη δημιουργία σε ευρωπαϊκό επίπεδο των θεσμικών οργάνων και μηχανισμών ελέγχου που προβλέπονται σε αυτό, και από τα Ηνωμένα Έθνη να διασφαλίσουν την εφαρμογή του ψηφίσματος σε όλα τα διεθνή επίπεδα·
10. υπογραμμίζει ότι στο πλαίσιο των πολιτικών Ευρωπαϊκής Πολιτικής Γειτονίας (ΕΠΓ) πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στα ανθρώπινα δικαιώματα ως αναπόσπαστο μέρος της διαδικασίας εκδημοκρατισμού, και τονίζει την ανάγκη να μοιράζεται η ΕΕ την εμπειρία της σχετικά με την πολιτική ισότητας και την καταπολέμηση της βίας λόγω φύλου·
11. τονίζει την ανάγκη υλοποίησης της αρχής της ισότητας ανδρών και γυναικών και υποστήριξης ειδικών δράσεων προκειμένου να καταστεί δυνατή η αποτελεσματική και συστηματική προσέγγιση του ζητήματος της ισότητας των φύλων στις χώρες της ΕΠΓ· προτρέπει τις κυβερνήσεις και την κοινωνία των πολιτών να ενισχύσουν την κοινωνική ενσωμάτωση των γυναικών, να καταπολεμήσουν το γυναικείο αναλφαριθμητισμό και να προωθήσουν την απασχόληση και την οικονομική ανεξαρτησία των γυναικών, προκειμένου να διασφαλίσουν την ουσιαστική εκπροσώπηση των γυναικών σε όλα τα επίπεδα· τονίζει ότι η ισότητα πρέπει να καταστεί αναπόσπαστο μέρος της διαδικασίας εκδημοκρατισμού και ότι, επιπλέον, η εκπαίδευση των γυναικών και των κοριτσιών θα πρέπει να αποτελεί προτεραιότητα και να περιλαμβάνει τη συνειδητοποίηση των δικαιωμάτων τους·
12. καλεί την ΑΠ/ΥΕ, την ΕΥΕΔ και την Επιτροπή να θέσουν στην κορυφή της ατζέντας των συνομιλιών τους με τις νότιες χώρες της ΕΠΓ τις πολιτικές προτεραιότητες της ΕΕ που συνίστανται στην κατάργηση της θανατικής ποινής, στο σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων των γυναικών, και των θεμελιωδών ελευθεριών, και στην κύρωση διαφόρων πράξεων του διεθνούς δικαίου, συμπεριλαμβανομένων του Καταστατικού της Ρώμης για το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο και της Σύμβασης του 1951 για το Καθεστώς των Προσφύγων·
13. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, την Επιτροπή και την Αντιπρόεδρο της Επιτροπής/Υπατη Εκπρόσωπο της Ένωσης για την Εξωτερική Πολιτική και την Πολιτική Ασφάλειας.